

مفاهیم نظری

این مفاهیم نظری، اطلاعات مورد نیاز برای ارزیابی وظیفه مبادرتی مدیریت را مشخص می‌کند و این اطلاعات را از اطلاعاتی که استفاده کنندگان برای ارزیابی چشم‌انداز جریان‌های خالص نقدي آتی واحد تجاری به آن نیاز دارند، جدا می‌کند.

فصل ۱ - هدف گزارشگری مالی با مقاصد عمومی^۳

هدف مفاهیم نظری این است که: کمک به هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری جهت توسعه و

مقدمه:

در ماه مارس ۲۰۱۸ هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری^۲ بازبینی خود را در مفاهیم نظری گزارشگری مالی به پایان رساند.

هدف اولیه اطلاعات مالی، مفید بودن برای سرمایه‌گذاران موجود و بالقوه، وام‌دهندگان و سایر اعتباردهندگان (استفاده کنندگان) در هنگام تصمیم‌گیری در مورد تأمین مالی واحد تجاری و اعمال حق‌رأی و اثرباری بر اقدامات مدیریتی است که مؤثر بر استفاده از منابع اقتصادی واحد تجاری است.

ترجمه و تلخیص:

علی هادیتی زهرا یارمحمدی

کیفی بهبودبخش (تقویت‌کننده) همچنان، ویژگی‌های کیفی به موقع بودن، قابل فهم بودن، تأییدپذیری و مقایسه‌پذیری هستند.

در حالی که ویژگی‌های کیفی بدون تغییر باقی می‌مانند، هیئت تصمیم گرفت تا به صورت صریح به مفهوم احتیاط و رجحان محتوا بر شکل پردازد. احتیاط در حمایت از اصل بی‌طرفی برای ارائه منصفانه معرفی شده است.

مفهوم احتیاط در اینجا به عنوان اعمال احتیاط هنگام قضاوت در شرایط عدم اطمینان درک می‌شود. استفاده کنندگان این مفهوم را مهم می‌دانند زیرا احساس می‌کنند که به مقابله با تعصب خوشبینانه طبیعی مدیریت کمک می‌کند.

هیئت به این نتیجه رسید که رجحان محتوا بر شکل یک جزء جداگانه ارائه

منصفانه نیست. هیئت همچنین به این نتیجه رسید که اگر شکل قانونی صورت‌های مالی متفاوت از محتوای اقتصادی آن باشد، نمی‌تواند منجر به ارائه منصفانه شود.

با توجه به صحیح بودن این ادعا، هیئت احساس کرد که اهمیت این مفهوم باید تقویت شود و بنابراین اکنون بندي در فصل ۲ گنجانده شده است که بیان می‌کند که ارائه منصفانه اطلاعاتی درباره محتوای اقتصادی رویدادها ارائه می‌کند و

نه شکل قانونی آن‌ها.

بسیاری از استانداردها، مانند استاندارد بین‌المللی حسابداری ۳۷۵^۱ ذخایر، بدھی‌های احتمالی و دارایی‌های احتمالی، یک سیستم احتیاط نامتقارن را اعمال می‌کنند.

مالی با مقاصد عمومی، هیئت مفهوم «پاسخگویی (وظیفه مباشرتی)» را مجدداً معرفی کرد. این یک تغییر نسبتاً جزئی است و همانطور که بسیاری از مشارکت‌کنندگان در نظرخواهی پیش‌نویس مفاهیم نظری تأکید کردند، مباشرت مفهوم جدیدی نیست. اهمیت مباشرت توسط مدیریت در مفاهیم نظری موجود و گزارشگری مالی ذاتی است، بنابراین، این بیانیه تا حد زیادی آنچه را که در حال حاضر وجود دارد، تقویت می‌کند.

استفاده کنندگان انتظارات خود از بازده را بر اساس ارزیابی از موارد زیر استوار می‌کنند:

- مبلغ، زمان‌بندی و عدم اطمینان ورود جریان‌های نقدی خالص آتی به واحد تجاری و وظیفه مباشرتی مدیریت درباره منابع واحد تجاری.

فصل ۲ - ویژگی‌های کیفی اطلاعات مالی مفید^۲

مفاهیم نظری ویژگی‌های کیفی اطلاعات مالی مفید را مشخص می‌کند. با این حال، این ویژگی‌ها تابع محدودیت‌های هزینه (فروزنی منافع بر محارج) هستند، بنابراین تعیین اینکه آیا مزایای استفاده کنندگان از اطلاعات، هزینه‌های متحمل شده توسط واحد ارائه‌دهنده اطلاعات را توجیه می‌کند یا خیر، مهم است. مفاهیم نظری مشخص می‌کند که چه چیزی اطلاعات مالی را مفید می‌کند، یعنی اطلاعات مفید باید مرتبط باشد و به طور صادقانه محتوای اطلاعات مالی را نشان دهد. مربوط بودن و ارائه منصفانه به عنوان دو ویژگی کیفی اساسی (پایه‌ای) باقی مانند. چهار ویژگی

تجددنظر در استانداردهای خود و کمک به واحدهای تجاری برای انتخاب رویه حسابداری یکنواخت برای معاملات یا رویدادهایی که برای آن‌ها استاندارد شخصی وجود ندارد یا زمانی که یک استاندارد حق انتخاب چند رویه حسابداری را به واحد تجاری می‌دهد، و کمک به تمام ذینفعان برای درک و تفسیر استانداردها

استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی بر مفاهیم نظری اولویت دارند، اما اگر استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی جدید متناقض با مفاهیم نظری باشند، هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری دلایل این موضوع را در مبنای نتیجه‌گیری آن استاندارد توضیح می‌دهد. هنگام در نظر گرفتن هدف گزارشگری

بسیاری از استفاده‌کنندگان مفهوم قابلیت اطمینان اندازه‌گیری را ترجیح می‌دهند، اما مفاهیم نظری در مورد عدم قطعیت‌های اندازه‌گیری که در قالب ارائه منصفانه تعریف می‌شوند و شفافسازی می‌کند.

ارائه منصفانه اطلاعات به این معنا نیست که آن اطلاعات باید از همه جهات دقیق باشد. چرا که استفاده از برآوردها بخش اساسی از تهیه اطلاعات مالی است و این لزوماً سودمندی اطلاعات را تضعیف نمی‌کند.

مفاهیم نظری تعادلی بین مربوط بودن و ارائه منصفانه به منظور ارائه اطلاعات مفید به استفاده‌کنندگان از صورت‌های مالی ایجاد می‌کند. اطلاعات با درجه عدم قطعیت بسیار بالا باید با اطلاعاتی جایگزین شود که برآورد آن‌ها همراه با توضیحات ارائه شده، عدم قطعیت کمتری دارند.

هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری بیان می‌کند که یک ارائه منصفانه به جای ارائه اطلاعات صرفاً در مورد شکل قانونی یک رویداد، اطلاعاتی را در مورد ماهیت آن رویداد اقتصادی ارائه می‌دهد.

فصل ۳ - صورت‌های مالی و واحد گزارشگر^۶

این اضافه به شرح و حدود یک واحد گزارشگر مربوط می‌شود. هیئت توصیف یک واحد گزارشگر را به این صورت پیشنهاد کرده است: واحدی که انتخاب می‌کند یا ملزم به تهیه صورت‌های مالی با مقاصد عمومی است.

درک این نکته برای استفاده‌کنندگان

احساس کردند که بحث در مورد این اصطلاح ضروری است. اگرچه این ادعا درست است، اما هیئت معتقد است که مفاهیم نظری نباید احتیاط نامقaren را به عنوان یک ویژگی ضروری گزارشگری مالی مفید شناسایی کند.

مفاهیم نظری بیان می‌کند که مفهوم احتیاط به معنای نیاز به عدم تقاضان، مانند نیاز به شواهد متقاعدکننده‌تر برای شناسایی دارایی‌ها نسبت به بدھی‌ها، نیست. هیئت بیان می‌دارد که در استانداردهای گزارشگری مالی، گاهی اوقات ممکن است چنین عدم تقاضان در نتیجه نیاز به مفیدترین اطلاعات ایجاد شود.

در استاندارد بین‌المللی حسابداری ۳۷، خروج محتمل منافع اقتصادی به عنوان ذخیره شناسایی می‌شود، در حالی که یک جریان محتمل ورودی تنها به عنوان دارایی احتمالی در نظر گرفته می‌شود و به ندرت در صورت‌های مالی افشا می‌شود.

بنابراین، دو طرف در یک دعوای حقوقی می‌توانند رفتارهای حسابداری متفاوتی داشته باشند، علی‌رغم اینکه احتمال پرداخت برای هر دو طرف یکسان است. بسیاری از مشارکت‌کنندگان در نظرسنجی پیش‌نویس مفاهیم نظری این احتیاط نامقaren را که طبق برخی استانداردهای حسابداری ضروری است، برجسته و

مفید است که صورت‌های مالی با هدف کلی با این فرض تهیه می‌شود که واحد گزارشگر تداوم فعالیت دارد. اگر این فرض مناسب نباشد، آنها بر اساس مبنایی غیر از استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی تهیه می‌شوند.

مفاهیم نظری توضیح می‌دهد که این فرض به این معنی است که واحد تجاری نه قصد دارد و نه نیازی به انحلال یا توقف تجارت در آینده قابل پیش‌بینی دارد. این مفاهیم نظری همچنین بیان می‌کند که صورت‌های مالی از دیدگاه واحد گزارشگر به عنوان یک کل تهیه شده است، نه از دیدگاه برخی یا همه استفاده‌کنندگان واحد تجاری. این یک شفافسازی مفید برای استفاده‌کنندگان است، زیرا در عمل، دیدگاه در نظر گرفته شده در تهیه پیش‌نویس استانداردهای مختلف همیشه روش نیست.

بدهی‌ها را تغییر داده است. در حالی که مفهوم "کنترل" برای دارایی‌ها و "تعهد فعلی" برای بدھی‌ها باقی می‌ماند، تغییر اساسی این است که اصطلاح "مورد انتظار" جایگزین شده است. برای دارایی‌ها، «منافع اقتصادی مورد انتظار»^۹ با «پتانسیل ایجاد منافع اقتصادی»^{۱۰} جایگزین شده است. برای بدھی‌ها، «جريان خروجی مورد انتظار منافع اقتصادی»^{۱۱} با «پتانسیل الزام واحد تجاري به انتقال منابع اقتصادی ناشی از رویدادهای گذشته» جایگزین شده است.

دلیل این تغییر این است که برخی افراد اصطلاح «مورد انتظار» را به این معنا تفسیر می‌کنند که یک قلم تنها در صورتی می‌تواند دارایی یا بدھی

تعهد فعلی^{۱۲} ناشی از رویدادهای گذشته، که انتظار می‌رود، تسویه آن منجر به خروج منابع در برگیرنده منافع اقتصادی از واحد تجاري شود.

تعريف جدید بدھی: تعهد فعلی واحد تجاري به انتقال منابع اقتصادی ناشی از رویدادهای گذشته. تعهد فعلی واحد تجاري به انتقال منابع اقتصادی از واحد تجاري باید دارای پتانسیل الزام واحد تجاري به انتقال منابع اقتصادی به گروه دیگری را داشته باشد.

تعهد: یک تعهد یا مسئولیت که واحد تجاري هیچ راهکار عملی برای اجتناب از آن ندارد.

بنابراین هیئت تعاریف دارایی‌ها و

فصل ۴ - عناصر صورت‌های مالی^{۱۳} هیئت تعاریف دارایی‌ها و بدھی‌ها را تغییر داده است. تغییرات در تعاریف دارایی‌ها و بدھی‌ها به شکل زیر است:

تعريف قدیمی دارایی: منبعی که در نتیجه رویدادهای گذشته تحت کنترل واحد تجاري است و انتظار می‌رود منافع اقتصادی آتی در نتیجه آن به واحد تجاري ورود داشته باشد.

تعريف جدید دارایی: یک منبع اقتصادی فعلی که در نتیجه رویدادهای گذشته توسط واحد تجاري کنترل می‌شود.

منبع اقتصادی حقی است که پتانسیل ایجاد منافع اقتصادی را داشته باشد.

تعريف قدیمی بدھی:

فصل ۵ - شناسایی و قطع شناخت^{۱۳}

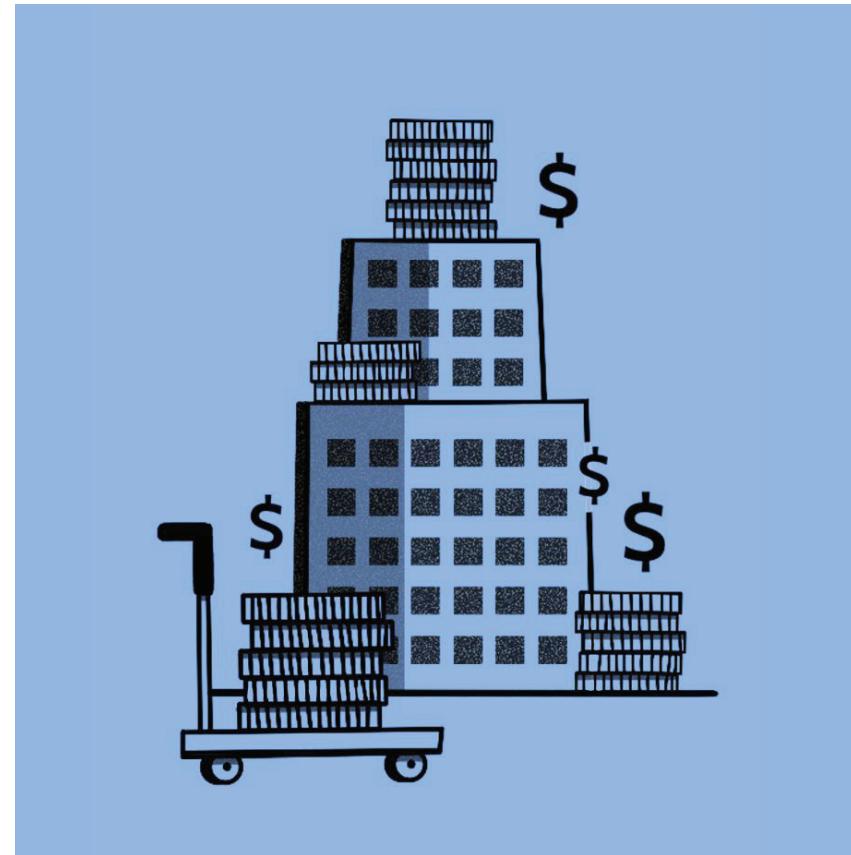
هیئت رویکرد جدیدی را برای شناسایی تأیید کرده است که مستلزم اتخاذ تصمیمات با ارجاع به ویژگی‌های کیفی اطلاعات مالی است. هیئت تأیید کرده است که واحد تجاری باید دارایی‌ها بدھی (و هر گونه درآمد، هزینه یا تغییرات مربوط به منافع مالکانه) را تنها در صورتی شناسایی کند که چنین شناختی برای استفاده کنندگان صورت‌های مالی موارد زیر را فراهم کند:

- اطلاعات مربوط به دارایی‌ها بدھی و هر گونه درآمد، هزینه یا تغییر در منافع مالکانه
- ارائه منصفانه‌ای از دارایی‌ها بدھی و هر گونه درآمد، هزینه یا تغییر در منافع مالکانه، و

اطلاعاتی که منافع آن بیش از مخارج آن باشد.

یک تغییر اساسی در این مورد حذف «معیار محتمل بودن» است. این مورد حذف شده است چرا که استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی مختلف معیارهای متفاوتی را اعمال می‌کنند. برای مثال، برخی محتمل بودن، برخی تقریباً قطعی و برخی به طور منطقی ممکن را در نظر می‌گیرند. این همچنین به این معنی است که شناسایی دارایی‌ها یا بدھی‌هایی با احتمال کم ورود یا خروج منابع اقتصادی را منع نمی‌کند.

این به طور بالقوه بحث برانگیز است، و مفاهیم نظری به طور خاص در فصل ۵ به این موضوع می‌پردازد. بند ۱۵ بیان می‌کند که «یک دارایی یا بدھی

"دارایی‌های نامشهود"^{۱۴} تأکید می‌کند که برای شناسایی مخارج توسعه باید این احتمال وجود داشته باشد که منافع اقتصادی از توسعه حاصل خواهد شد. تغییر پیشنهادی در تعریف دارایی‌ها و بدھی‌ها در این موارد بی اثر است. هیئت توضیح داده است که این استانداردها بر این استدلال که اقلام با تعریف دارایی یا بدھی مطابقت ندارند، تکیه نمی‌کنند. در عوض، این استانداردها محتمل بودن ورود و خروج منابع اقتصادی را به عنوان معیار شناسایی در نظر می‌گیرند. هیئت معتقد است که این عدم قطعیت به بهترین شکل در شناسایی یا اندازه‌گیری اقلام به جای تعریف دارایی‌ها یا بدھی‌ها در نظر گرفته شده است.

باشد که از برخی از حداقل آستانه‌ها فراتر رفته باشد. از آنجایی که هیأت در تنظیم استانداردهای اخیر از چنین تفسیری استفاده نکرده است، این تعریف در تلاش برای شفافسازی تغییر یافته است. هیئت تصدیق کرده است که برخی از استانداردهای گزارشگری مالی بین‌المللی معیار شناسایی محتمل بودن را برای شناسایی دارایی‌ها و بدھی‌ها را شامل می‌شود. به عنوان مثال، استاندارد بین‌المللی حسابداری شماره ۳۷ «ذخایر»، بدھی‌های احتمالی و دارایی‌های احتمالی "بیان می‌کند که ذخیره تنها در صورتی می‌تواند ثبت شود که خروج منابع اقتصادی محتمل باشد، در حالی که استاندارد بین‌المللی حسابداری شماره ۳۸

غیرضروری است و می‌تواند صورت‌های مالی را کمتر قابل درک کند. اولین مورد از مبانی اندازه‌گیری مورد بحث بهای تمام شده تاریخی است. نحوه عمل حسابداری این مورد بدون تغییر است، اما مفاهیم نظری اکنون توضیح می‌دهد که مبلغ دفتری اقلام غیرمالی نگهداری شده به بهای تمام شده تاریخی باید در طول زمان تعديل شود تا استفاده (به شکل استهلاک دارایی‌های مشهود و نامشهود) را منعکس کند. همینطور، می‌توان مبلغ دفتری را به گونه‌ای تعديل کرد که نشان دهد بهای تمام شده تاریخی دیگر قابل بازیافت نیست (کاهش ارزش). اقلام مالی که به بهای تمام شده تاریخی نگهداری می‌شوند باید تغییرات بعدی مانند بهره و پرداخت‌ها را منعکس کنند که اغلب

مشارکت در جریان‌های نقدی ناشی از فعالیت‌های اقتصادی، عدم قطعیت اندازه‌گیری و محدودیت هزینه را در نظر بگیرد. نیاز است که بین دادن انعطاف‌پذیری به واحدها برای ارائه اطلاعات مربوط که به طور صادقانه دارایی‌ها، بدھی‌ها، منافع فاقد حق کنترل، درآمد و هزینه‌های واحد تجاری را نشان می‌دهد و همچنین نیاز به اطلاعاتی که از دوره‌ای به دوره دیگر و هم در بین واحدهای تجاری، قابل مقایسه است، موازنۀ برقرار شود.

ارتباط مؤثر در صورت‌های مالی نیز با در نظر گرفتن این نکته که اطلاعات خاص واحد تجاری مفیدتر از توصیف‌های استاندارد شده است تقویت می‌شود و همچنین تکرار اطلاعات در بخش‌های مختلف صورت‌های مالی معمولاً

می‌تواند وجود داشته باشد حتی اگر احتمال ورود یا خروج منافع اقتصادی کم باشد^{۱۴}.

نکته کلیدی در اینجا مربوط بودن است. اگر احتمال رویداد کم باشد، این اطلاعات ممکن است مربوط‌ترین اطلاعات نباشد. مربوط‌ترین اطلاعات ممکن است به مواردی از قبیل احتمال بزرگی رویداد، زمان‌بندی احتمالی و عوامل موثر بر احتمال وقوع مربوط شود.

حتی با وجود تمامی این موارد، مفاهیم نظری تصدیق می‌کند که محتمل‌ترین مکان برای مواردی مانند این یادداشت‌های توضیحی همراه صورت‌های مالی است.

در نهایت، یک تغییر عمده در فصل ۵ مربوط به قطع شناخت است. این حوزه‌ای است که قبلاً در مفاهیم نظری بیان می‌کند که قطع شناسایی باید به منظور نمایش صادقانه هر دو مورد زیر باشد:

دارایی‌ها و بدھی‌های حفظ شده پس از معامله یا رویداد دیگری که منجر به قطع شناخت شده است (شامل هر دارایی یا بدھی تحقیل شده، رخداد یا ایجاد شده به عنوان بخشی از معامله یا رویداد دیگر)، و

تغییر در دارایی‌ها و بدھی‌های واحد تجاری در نتیجه آن معامله یا رویداد دیگر

فصل ۶ - اندازه‌گیری^{۱۴}

انتخاب یک مبنای اندازه‌گیری باید ویژگی‌های کلیدی اطلاعات مالی مفید (مربوط بودن و ارائه منصفانه) و بهویژه ویژگی‌های قلم مورد اندازه‌گیری،

مفاهیم نظری می‌گوید که بهای تمام شده تاریخی ممکن است اطلاعات مرتبط در مورد دارایی‌های نگهداری شده برای مدت طولانی ارائه نکند، و مطمئناً بعید است که اطلاعات مربوط به مستقه‌ها را ارائه دهد. در هر دو مورد، این احتمال وجود دارد که برخی از تغییرات ارزش جاری استفاده شود تا اطلاعات پیش‌بینی‌کنندگی بیشتری به استفاده کنندگان ارائه شود.

در مقابل، مفاهیم نظری پیشنهاد می‌کند که اگر اقلام صرفًا برای استفاده یا وصول جریان‌های نقدی قراردادی نگهداری شوند، ارزش منصفانه ممکن است مربوط نباشد. در کنار این، مفاهیم نظری به طور خاص به مواردی اشاره می‌کند که به صورت ترکیبی برای ایجاد جریان‌های نقدی از طریق تولید کالاها یا خدمات به مشتریان استفاده می‌شوند. از آنجایی که بعید به نظر می‌رسد که این اقلام بتوانند به طور جداگانه بدون به مخاطره انداختن فعالیتها فروخته شوند، یک اندازه‌گیری مبتنی بر هزینه احتمالاً اطلاعات مربوطتری را ارائه می‌دهد، زیرا هزینه با سود ناخالص ایجاد شده در فروش مقایسه می‌شود.

فصل ۷ - ارائه و افشا^{۱۵}

این بخش جدیدی است که حاوی اصول مربوط به نحوه ارائه و افشاء اقلام است. اولین مورد از این اصول این است که درآمدها و هزینه‌ها باید در صورت سود و زیان منظور شوند، مگر اینکه مربوط بودن یا ارائه منصفانه با گنجاندن تغییر در ارزش‌های جاری یک دارایی یا یک بدھی در صورت سایر اقلام سود و زیان

تجاری انتظار دارد از استفاده مستمر از یک دارایی و واگذاری نهایی آن به دست آورد، باقی می‌ماند.

بهای جایگزینی با ارزش منصفانه و ارزش استفاده متفاوت است، زیرا بهای چایگزینی یک ارزش ورودی است. بهای چایگزینی ارزشی است که واحد تجاری، دارایی (یا بدھی) را با قیمت‌های جاری بازار تحصیل می‌کند یا متحمل می‌شود، در حالی که ارزش منصفانه و ارزش استفاده، ارزش‌های خروجی هستند، با تمرکز بر ارزش‌هایی که از آن قلم به دست می‌آید.

از آن به عنوان روش حسابداری بهای مستهلک شده یاد می‌شود.

این مفاهیم نظری همچنین سه نوع اندازه‌گیری در ارزش‌های جاری را توصیف می‌کند: ارزش منصفانه، ارزش استفاده ای اقتصادی (یا ارزش ایفا تعهدات برای بدھی‌ها) و بهای جایگزینی.

ارزش منصفانه همچنان به عنوان قیمت در یک معامله عادی (نظام مند) بین فعالان بازار تعریف می‌شود. ارزش استفاده یا اقتصادی (یا ارزش ایفا تعهدات برای بدھی‌ها) به عنوان یک ارزش خاص واحد تجاری تعریف می‌شود و به عنوان ارزش فعلی جریان‌های نقدی که واحد

جامع^{۱۶} افزایش یابد.

دومین مورد مربوط به تجدید طبقه‌بندی اقلام از صورت سایر اقلام سود و زیان جامع به سود یا زیان دوره است.

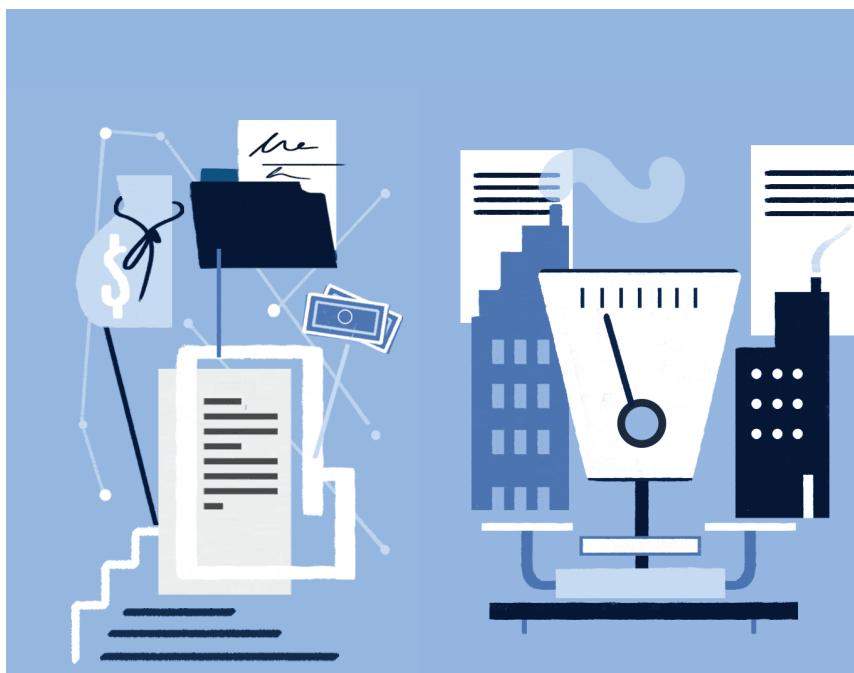
استاندارد حسابداری بین‌المللی شماره ۱ "رائه صورتهای مالی"^{۱۷} پیشنهاد می‌کند که این اقلام باید به عنوان اقلامی که مجدداً به صورت سود یا زیان دوره تجدید طبقه‌بندی می‌شوند، افشا شوند. تجدید طبقه‌بندی اقلام در صورت سایر اقلام سود و زیان جامع، بحث برانگیز است و برخی از افراد شرکت‌کننده در نظرسنجی مفاهیم نظری، استدلال می‌کنند که همه اقلام صورت سایر اقلام سود و زیان جامع باید تجدید طبقه‌بندی شوند. برخی دیگر استدلال می‌کنند که

اقلام صورت سایر اقلام سود و زیان جامع هرگز نباید تجدید طبقه‌بندی شوند، در حالی که برخی معتقدند که فقط برخی از اقلام باید تجدید طبقه‌بندی شوند.

مفاهیم نظری حاوی بیانیه‌ای است مبنی بر اینکه درآمد و هزینه‌های موجود در صورت سایر اقلام سود و زیان جامع زمانی تجدید طبقه‌بندی می‌شوند که انجام این کار باعث افزایش مربوط بودن با ارائه منصافانه اطلاعات شود. اگر مبنای روشنی برای شناسایی دوره‌ای که تجدید طبقه‌بندی باید در آن رخ دهد وجود نداشته باشد، صورت سایر اقلام سود و زیان جامع^{۱۸} ممکن است تجدید طبقه‌بندی نشود. ■

بی‌نوشت‌ها:

- 1-The Conceptual Framework
- 2-International Accounting Standards Board

- 13-Recognition and derecognition
- 14- Measurement
- 15- Presentation and disclosure
- 16- OCI
- 17- IAS 1 Presentation of Financial Statements suggests
- 18- profit or loss

منبع:
ACCA study support resources /
Written by a member of the Strategic Business Reporting examining team

علی هدایتی: عضو انجمن حسابداران خبره انگلستان **ACCA**, منتشر رسمی
دانشگاه آکسفورد بروکس انگلستان
زهرا یارمحمدی: کارشناس حسابداری

- 3- The objective of general-purpose financial reporting
- 4- Qualitative characteristics of useful financial information
- 5- International Accounting Standard (IAS®) 37 Provisions, Contingent Liabilities and Contingent Assets
- 6-Financial statements and the reporting entity
- 7- The elements of financial statements
- 8- present obligation
- 9- expected economic benefits
- 10- expected outflow of economic benefits
- 11- potential to require the entity to transfer economic resources
- 12- IAS 38 Intangible Assets highlights that for development costs